

ה"ת 3638/12/15 - ארתור בחשייב נגד מדינת ישראל, מרדכי קרן

בית משפט השלום בנצרת

07 פברואר 2016

ה"ת 3638-12-15 בחשייב נ' מדינת ישראל

בפני: כב' השופטת - לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא
המבקש

נגד

המשיבים

1. מדינת ישראל 2. מרדכי קרן

החלטה

בפני בקשת המבקש, ארתור בחשייב להחזרת תפוסים - שעון וצמיד (גורמט) שנתפסו בחיפוש בחנותו, בטענה כי הם שייכים לו.

מנגד טוען מר מרדכי קרן (להלן: "המתלונן") כי התפוסים נגנבו מביתו, וכי יש להשיבם לידי.

טענות הצדדים

1. לטענת המבקש התפוסים נתפסו בחנותו על ידי המשטרה, ומשנסגר התיק נגדו מחוסר ראיות זכאי הוא לקבל חזרה את רכושו, שכן החזקתם מעידה על בעלותו. כן הפנה לכך שישנה עדות המחזקת את גרסתו, וכי המשך החזקת הרכוש במשטרה מהווה פגיעה לא מידתית ולא חוקית. עוד טען כי נגרם לו נזק וסבל רב עת נעצר על לא עוול בכפו ועד עתה לא הוחזר רכושו.
2. תגובת המשטרה היתה כי ישנה טענה הדדית לבעלות ברכוש שנתפס, ולמשטרת ישראל אין כל התנגדות להחזיר את הפריטים למי מהצדדים שיקבע בית המשפט.
3. ביום 31.1.16 התקיים דיון בבקשה במעמד המבקש, המתלונן והמשטרה. ב"כ המבקש והמשטרה חזרו על עמדותיהם כפי שפורטו בכתב. וב"כ המבקש הוסיף כי מרדכי קרן אינו בעל מעמד וכי לא הגיש כל בקשה לתיק בית המשפט מאז שנסגר התיק מחוסר ראיות. עוד טען כי ניתן להשיב את הרכוש רק למבקש שממנו נתפס וכי יש להשאיר את שאלת הבעלות להליך אזרחי ככל שיוגש כזה.
4. המתלונן טען בפני כי הגיש שתי בקשות לבית המשפט לאחר שהתיק נסגר, והוסיף כי מדובר ברכוש השייך לו, והחקירה שבוצעה על ידי המשטרה לא היתה יסודית. המבקש לא נשאל ממי קנה את הרכוש

עמוד 1

וכמה שילים עבדור, ולא הוכיח כי הוא שייך לו. לטענתו, התכשיט הוא מלפני 20 שנה כשהתחתן עם אישתו, והשעון, כמו שאמר העד קפלן, הוחלף איתו כנגד שעון אחר. עוד אמר כי ידית השעון שבורה וזו הוכחה כי השעון שייך לו. כן אמר כי יגיש ערר על סגירת התיק.

חומר הראיות בתיק המשטרה

5. ביום 12.3.2014 הגיש המתלונן תלונה למשטרת ישראל לפיה פרצו לביתו וגנבו כסף מזומן ותכשיטים, ובהם שעון זהב שוויצרי וגורמט זהב לגבר עם לוחית שרשומות עליה האותיות MD. למחרת היום שוב הגיע למשטרה ומסר עדות, ולפיה הבחין בחנותו של המבקש בשעון ובגורמט השייכים לו, ולדעתו גם טבעות שנגנבו ממנו מצויות שם.
6. בעקבות התלונה הוצא ביום 13.3.14, לבקשת המשטרה, צו חיפוש על ידי בית המשפט, ולאחר שהמתלונן הצביע על השעון והגורמט בחנותו של המבקש, הם נתפסו על ידי המשטרה ובהמשך הוצגו למתלונן בחקירתו, והוא אישר כי מדובר ברכוש השייך לו. לדבריו, הגורמט היה אצלו מזמן ואילו השעון נקנה לפני כשנתיים וחצי מאדם בשם יעקב קפלן המתעסק בתכשיטים.
7. עוד באותו יום, 13.3.14 נחקר המבקש, הכחיש כי פרץ לביתו של המתלונן ומסר כי קנה את השעון מחלפן כספים בשכונת רסקו בנצרת עילית, ואת הגורמט קנה מאדם בשם מושיקו מחיפה. במהלך חקירתו הציג במכשיר הטלפון הסלולרי שלו תמונה של השעון שנתפס בחנותו, ועל אף שלא מופיע המועד בו צולמה, יש אינדיקציה כי זו צולמה למעלה משבוע קודם לכן, וזאת על פי תמונות אחרות המופיעות בטלפון אחריה.
8. בהמשך אותו יום נחקר אלכס ניר שהוא חלפן כספים במרכז רסקו, ואישר כי כשנתיים וחצי קודם לכן מכר למבקש שעון זהב שהיה של אביו, אך אין הוא יכול לזהות האם מדובר בשעון שנתפס על ידי המשטרה. בסיום חקירתו ביקש ממנו החוקר כי יבדוק האם באלבום התמונות של אביו ישנה תמונה של השעון, ואכן כעבור קצר חזר אלכס ומסר 2 תמונות בהן נראה אביו עונד שעון הדומה לשעון שנתפס בחנות המבקש.
9. ביום 16.3.14 התקשר פקד סלמאן דאהר למתלונן ושאל אם יהיה מוכן לבוא עימו לחנות המבקש על מנת לזהות את הטבעות שנגנבו מביתו, אך הוא ענה בשלילה ותיאר את הטבעות.
10. בנוסף, ביום 17.3.14 צורפו לתיק החקירה שתי תמונות שצולמו על ידי המבקש, בהן נראה שעון דומה לזה שנתפס בחנותו, והתאריכים המופיעים על התמונות הם: 6.11.2011, 9.12.2011.
11. ביום 25.3.14 נחקר יעקב קפלן, שאת שמו מסר המתלונן כמי שמכר לו את השעון, ואישר כי לפני

3-4 שנים עשה החלפת שעונים עם המתלון ומסר לו שעון זהב מסוג TISSOT עם רצועות עור בצבע שחור. משהוצג לו השעון שנתפס בחנות המבקש, מסר כי אין מדובר בשעון הזה כיוון שלשעון שלו היו רצועות עור.

דין

12. אשר לטענת ב"כ המבקש לפיה בית המשפט מוגבל להשיב את החפץ אך ורק למי שמידיו נתפס, אומר כי המתלון אכן הגיש שתי בקשות להחזרת התפוסים לידיו, ומלבד זאת סעיף 34 לפקודה קובע כי:

..... "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו" (הדגשה שלי, ל.י.ג.).

משכך, אין יסוד לטענה זו, ולמתלון מעמד זכות לבקש מבית המשפט כי החפץ ימסר לו, ולמצער - כי לא ימסר לידיו המבקש.

יתר על כן: "ככלל חפץ שלא הוגש בעניינו כתב אישום יוחזר למי שממנו נתפס, אך בין יתר שיקולי בית המשפט בדיון בבקשה בדבר גורל החפץ תהיה גם השאלה האם מי שממנו נתפס החפץ הוא בעל הזכות החוקית להחזיק בו." (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים (מהדורה מעודכנת, תשס"ח-2008), חלק ראשון - הליכים שלפני משפט ב', בעמ' 720, 722).

13. מיהו אפוא הזכאי לקבל את התפוסים לידיו?

בפני טענותיהם הסותרות של המבקש והמתלון, כאשר כל אחד מהם טוען לבעלות ברכוש. לאור המצב הראיתי כפי שתואר לעיל, סבורני כי הכף נוטה אל עבר מסירת התפוסים למבקש, אשר הביא לכל הפחות ראשית ראיה כי רכש את החזקה בתפוסים כדין, ולא למתלון שלא הצליח להוכיח כי התפוסים נשוא הבקשה, הם אכן אלו שנגנבו ממנו.

14. מסקנה זו נתמכת כמובן בחומר הראיות שפורט לעיל, ושאישי שימש בסיס להחלטת המשטרה לסגור את התיק מחוסר ראיות. מהראיות שנאספו עולה כי המבקש הציג תמונות מודפסות של השעון משנת 2011 וכן, הציג בטלפון הנייד שלו תמונות של השעון שלכאורה צולמו קודם למועד הגניבה. בנוסף, הוא הביא עד שאישר כי מכר לו את השעון ואף הציג תמונות של אביו עונד את השעון. המתלון לעומת זאת, טען כי קנה את השעון מאדם בשם קפלן אשר הפריך טענה זו ומסר כי השעון שהחליף עם המתלון אינו השעון שנתפס והצביע על הבדל מהותי ביניהם.

לאור כל האמור לעיל, מקבלת את את בקשת המבקש להחזרת התפוסים לידיו.

עם זאת, אין בהחלטה זו כדי לקבוע את זכויות הצדדים ברכוש, ואין בה כדי לנעול בפני המתלונן את הדלת להגשת תביעה נגד המבקש לקבלת הרכוש. (ר' בש"פ 2671/02 סיני נ' מילרה ואח', פ"ד נה (4) 176).

אשר על כן, אני מורה כי התפוסים נשוא הבקשה ימסרו לידי המבקש לא לפני יום 7.3.16, אלא אם כן תהיה עד למועד זה החלטה או הוראה אחרת של בית משפט מוסמך.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ו, 07 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי